

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

zo 14. marca 2014*

„Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rozhodnutie o žiadosti o informácie —
Nevyhnutnosť požadovaných informácií — Dostatočne vážne nepriame dôkazy —
Súdne preskúmanie — Proporcionalita“

Vo veci T-236/11,

Cementos Portland Valderrivas, SA, so sídlom v Pampelune (Španielsko), v zastúpení: L. Ortiz Blanco, A. Lamadrid de Pablo a N. Ruiz García, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes a C. Hödlmayr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Rivas, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2011) 2368 v konečnom znení z 30. marca 2011 týkajúceho sa konania podľa článku 18 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec 39520 – Cement a výroby súvisiace s cementom),

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich, sudcovia I. Wiszniewska-Bialecka a M. Prek (spravodajca),

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. februára 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti a konanie

- 1 V priebehu novembra 2008 a septembra 2009 Komisia Európskych spoločenstiev vykonala podľa článku 20 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002,

* Jazyk konania: španielčina.

s. 205) viaceré inšpekcie v priestoroch podnikov pôsobiacich v cementárskom priemysle. Po týchto inšpekciách boli zaslané žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. V priestoroch žalobkyne, spoločnosti Cementos Portland Valderrivas, SA, sa ani neuskutočnila inšpekcia, ani jej nebola zaslaná žiadosť o informácie.

- 2 Listom zo 17. novembra 2010 Komisia oznámila žalobkyni svoj zámer zaslať jej rozhodnutie o žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a informovala ju o návrhu dotazníka, ktorý plánovala priložiť k tomuto rozhodnutiu.
- 3 Žalobkyňa v liste z 3. decembra 2010 predložila svoje pripomienky k tomuto návrhu dotazníka.
- 4 Dňa 6. decembra 2010 Komisia informovala žalobkyňu, že proti nej, ako aj proti siedmim podnikom pôsobiacim v cementárskom priemysle rozhodla začať konanie podľa článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 pre údajné porušenia článku 101 ZFEÚ týkajúce sa „obmedzení obchodných tokov v Európskom hospodárskom priestore (EHS), vrátane obmedzení dovozu v EHS s pôvodom v krajinách mimo EHS, rozdelení trhov, koordinácií cien a s tým súvisiacich protisúťažných postupov na trhu s cementom a výrobkami súvisiacimi s cementom“.
- 5 Dňa 30. marca 2011 Komisia prijala rozhodnutie K(2011) 2368 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 (vec 39520 – Cement a výroby súvisiace s cementom) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 6 Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že podľa článku 18 nariadenia č. 1/2003 môže na plnenie povinností, ktoré sú jej podľa tohto nariadenia uložené, jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie všetkých nevyhnutných informácií (odôvodnenie 3 napadnutého rozhodnutia). Po tom, ako Komisia pripomenula, že žalobkyňa bola informovaná o jej úmysle prijať rozhodnutie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, a žalobkyňa podala svoje pripomienky k návrhu dotazníka (odôvodnenia 4 a 5 napadnutého rozhodnutia), požiadala Komisia rozhodnutím žalobkyňu, ako aj jej dcérske spoločnosti, ktoré sa nachádzajú v Európskej únii a sú ňou priamo alebo nepriamo kontrolované, aby odpovedali na dotazník nachádzajúci sa v prílohe I, ktorý má 94 strán a pozostáva z 11 okruhov otázok (odôvodnenie 6 napadnutého rozhodnutia). Pokyny týkajúce sa odpovedí na tento dotazník sú uvedené v prílohe II uvedeného rozhodnutia, zatiaľ čo predlohy odpovedí, ktoré sa majú použiť, sa nachádzajú v jeho prílohe III.
- 7 Komisia tiež pripomenula opis údajných porušení uvedený v bode 4 vyššie (odôvodnenie 2 napadnutého rozhodnutia).
- 8 S odkazom na povahu a rozsah požadovaných informácií, ako aj na závažnosť údajných porušení pravidiel hospodárskej súťaže Komisia považovala za vhodné uložiť žalobkyni lehotu dvanástich týždňov na zodpovedanie prvých desiatich okruhov otázok a lehotu dvoch týždňov na zodpovedanie jedenásteho okruhu týkajúceho sa „stretnutí a schôdzí“ (odôvodnenie 8 napadnutého rozhodnutia).
- 9 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

[Žalobkyňa] so svojimi dcérskymi spoločnosťami sídliačimi v EÚ a priamo alebo nepriamo kontrolovanými žalobkyňou poskytne informácie uvedené v prílohe I tohto rozhodnutia vo forme požadovanej v prílohe II a prílohe III tohto rozhodnutia v lehote dvanástich týždňov, ktorá bola uložená na poskytnutie odpovede na otázky 1 – 10, a v lehote dvoch týždňov na otázku 11, počínajúc dátumom oznámenia tohto rozhodnutia. Všetky prílohy tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Článok 2

[Žalobkyňa] so svojimi dcérskymi spoločnosťami sídlacimi v EÚ a priamo alebo nepriamo kontrolovanými žalobkyňou je adresátom tohto rozhodnutia.“

- 10 Žalobkyňa predložila svoju odpoveď na jedenásty okruh otázok 15. apríla 2011. Dňa 3. mája 2011 Komisia požiadala o spresnenie tejto odpovede. Žalobkyňa odpovedala Komisii 4. a 31. mája 2011.
- 11 Dňa 9. mája 2011 žalobkyňa požiadala Komisiu o udelenie výnimky z povinnosti odpovedať na napadnuté rozhodnutie vzhľadom na majetkovú ujmu, ktorá by vznikla v dôsledku značného pracovného zaťaženia v obzvlášť závažnom hospodárskom kontexte, a v každom prípade požiadala o predĺženie lehoty na odpovedanie.
- 12 Dňa 19. mája 2011 sa uskutočnilo stretnutie medzi zástupcami Komisie a žalobkyne.
- 13 Dňa 25. mája 2011 žalobkyňa požiadala Komisiu o predĺženie lehoty na poskytnutie odpovede na desať prvých okruhov otázok o osem týždňov alebo aspoň o akceptovanie čiastočnej odpovede.
- 14 Dňa 1. júna 2011 Komisia zamietla žiadosť o predĺženie lehoty a požiadala žalobkyňu o presné uvedenie otázok, v súvislosti s ktorými považuje predĺženie lehoty za nevyhnuté.
- 15 Dňa 7. júna 2011 žalobkyňa požiadala o dodatočné predĺženie lehoty na odpoveď o dva týždne, do 11. júla 2011 v súvislosti s otázkami 1B, 3, 5, 9A a 9B.
- 16 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 10. júna 2011 žalobkyňa podala túto žalobu, ktorou sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia.
- 17 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. júna 2011 žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu nariadil odklad výkonu napadnutého rozhodnutia.
- 18 Listom z 23. júna 2011 Komisia informovala žalobkyňu, že jej bola predĺžená lehota na predloženie odpovede na prvých desať okruhov otázok o ďalších päť týždňov, teda do 2. augusta 2011.
- 19 Predseda Všeobecného súdu uznesením z 29. júla 2011, Cementos Portland Valderrivas/Komisia (T-296/11 R, neuvverejnené v Zbierke), zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia.
- 20 Dňa 2. augusta 2011 žalobkyňa predložila svoju odpoveď na prvých desať okruhov otázok.
- 21 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (siedma komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 6. februára 2013. Na konci pojednávania Všeobecný súd rozhodol neukončiť ústnu časť konania.
- 23 Dňa 25. marca 2013 Všeobecný súd vyzval Komisiu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku, aby predložila zoznam, ako aj súhrnný prehľad nepriamych dôkazov, na základe ktorých začala proti žalobkyňi konanie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
- 24 Dňa 11. apríla 2013 Komisia odmietla vyhovieť tejto žiadosti. Uznesením zo 14. mája 2013 Všeobecný súd nariadil Komisii predložiť zoznam uvedených nepriamych dôkazov a ich súhrnného prehľadu. Podľa článku 67 ods. 3 prvého odseku rokovacieho poriadku a na účely zosúladenia jednak zásady

kontradiktórnosti a jednak znakov fázy predbežného preskúmania, počas ktorej dotknutý podnik nemá právo byť informovaný o základných skutočnostiach, o ktoré sa Komisia opiera, ani právo na prístup k spisu, bolo uznesením zo 14. mája 2013 nariadené, aby sa advokátom žalobkyne umožnilo nahliadnuť do informácií poskytnutých Komisiou, pod podmienkou prijatia záväzku dôverného zaobchádzania zo strany týchto advokátov.

- 25 Komisia tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote a predložila Všeobecnému súdu zoznam, ako aj súhrnný prehľad nepriamych dôkazov, na základe ktorých začala proti žalobkyne konanie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
- 26 Dňa 19. júna 2013 advokáti žalobkyne preskúmali dokumenty uvedené v bode 23 vyššie v kancelárii Všeobecného súdu a 15. júla 2013 predložili k dokumentom poskytnutých Komisiou svoje pripomienky. Napokon Komisia odpovedala na pripomienky predložené advokátmi žalobkyne 18. septembra 2013.
- 27 Ústna časť konania sa skončila 27. septembra 2013.

Návrhy účastníkov konania

- 28 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 29 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 30 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 18 nariadenia č. 1/2003 a zásady proporcionality. Tento žalobný dôvod sa v podstate skladá zo štyroch častí, ktoré sa týkajú po prvé údajnej svojvoľnej povahy napadnutého rozhodnutia, po druhé neexistencie nevyhnutnosti požadovaných informácií, po tretie povahy požadovaných informácií a po štvrté neprimeranosti žiadosti o informácie.

O prvej časti jediného žalobného dôvodu založenej na svojvoľnej povahe napadnutého rozhodnutia

- 31 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že samotné uvedenie údajných porušení v napadnutom rozhodnutí nepredstavuje dostatočnú ochranu proti nezákonnému výkonu právomoci Komisie, ktorá jej vyplýva z článku 18 nariadenia č. 1/2003. Komisia musí disponovať nepriamymi dôkazmi o existencii porušenia. Na základe napadnutého rozhodnutia ani kontextu, do ktorého spadá, však nie je možné dospieť k záveru, že Komisia takýmito nepriamymi dôkazmi disponuje. Nasvedčuje to skôr tomu, že napadnuté rozhodnutie má prieskumnú povahu (fishing expedition), pretože je určené na identifikáciu prípadných nepriamych dôkazov porušenia práva hospodárskej súťaže. Žalobkyňa tiež navrhuje, aby Všeobecný súd vyzval Komisiu na predloženie nepriamych dôkazov, o ktoré sa opiera.

- 32 Komisia pripomína, že v rámci svojej povinnosti odôvodniť rozhodnutie o žiadosti o informácie musí jasne uviesť údajné porušenia, ktoré zamýšľa overiť, ale nemusí uviesť nepriame dôkazy, ktorými disponuje. Navyše tvrdí, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nepriamymi dôkazmi disponovala.
- 33 Na účely odpovede na túto časť žalobného dôvodu treba mať na pamäti, že správne konanie v zmysle nariadenia č. 1/2003, ktoré prebieha pred Komisiou, sa delí na dve odlišné po sebe nasledujúce fázy, z ktorých každá má vlastnú vnútornú logiku, konkrétne na fázu predbežného vyšetrovania a na kontradiktórnu fázu. Fáza predbežného vyšetrovania, počas ktorej Komisia využíva vyšetrovacie právomoci vymedzené v nariadení č. 1/2003 a ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrdzujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania. Naproti tomu kontradiktórna fáza, ktorá trvá od oznámenia o výhradách až do prijatia konečného rozhodnutia, má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, AC-Treuhand/Komisia, T-99/04, Zb. s. II-1501, bod 47).
- 34 Na jednej strane, pokiaľ ide o fázu predbežného vyšetrovania, začína sa dňom, keď Komisia pri výkone právomocí, ktoré jej boli zverené článkami 18 a 20 nariadenia č. 1/2003, prijme opatrenia, z ktorých vyplýva obvinenie z porušenia a ktoré majú vážny dosah na situáciu podozrivých podnikov. Na druhej strane dotknutý podnik je až na začiatku kontradiktórnej fázy správneho konania informovaný prostredníctvom oznámenia o výhradách, o všetkých podstatných skutočnostiach, o ktoré sa Komisia v tejto fáze konania opiera, a až vtedy má tento podnik právo na prístup k spisu na účely zabezpečenia účinného výkonu svojho práva na obhajobu. V dôsledku toho si teda dotknutý podnik môže naplno uplatniť právo na obhajobu až po zaslaní oznámenia o výhradách. Ak by sa totiž tieto práva vzťahovali aj na fázu predchádzajúcu zaslaniu oznámenia o výhradách, účinnosť vyšetrovania Komisie by bola ohrozená, lebo dotknutý podnik by bol už vo fáze predbežného vyšetrovania schopný identifikovať informácie, ktoré sú Komisii známe, a teda aj tie, ktoré pred ňou môže naďalej tajiť (pozri v tomto zmysle rozsudok AC-Treuhand/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 48 a tam citovanú judikatúru).
- 35 Z povahy vyšetrovacích opatrení, ktoré Komisia prijme počas fázy predbežného vyšetrovania, najmä z opatrení týkajúcich sa vyšetrovania a zo žiadostí o informácie, však vyplýva obvinenie z porušenia a môžu mať vážne dôsledky pre situáciu dotknutých podnikov. Preto treba zabrániť tomu, aby mohlo byť právo na obhajobu v tomto štádiu správneho konania nenapraviteľne ohrozené, pretože prijaté vyšetrovacie opatrenia môžu byť rozhodujúce na zaistenie dôkazov o protiprávnej povahe správania podnikov, ktoré môžu založiť ich zodpovednosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. septembra 1989, Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, Zb. s. 2859, bod 15, a rozsudok AC-Treuhand/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, body 50 a 51).
- 36 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že povinnosť Komisie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 uviesť právny základ a účel žiadosti o informácie predstavuje základnú požiadavku na to, aby sa preukázala dôvodnosť informácií požadovaných od dotknutých podnikov, ale aj na to, aby sa týmto podnikom umožnilo pochopiť rozsah ich povinnosti spolupracovať, pričom sa však v plnej miere zachová ich právo na obhajobu. Z toho vyplýva, že Komisia môže požadovať len oznámenie informácií, ktoré jej umožnia overiť svoje domnienky týkajúce sa porušenia, ktoré odôvodňujú vedenie vyšetrovania a sú uvedené v žiadosti o informácie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1991, SEP/Komisia, T-39/90, Zb. s. II-1497, bod 25, a z 8. marca 1995, Société Générale/Komisia, T-34/93, Zb. s. II-545, bod 40).
- 37 Vzhľadom na vyššie uvedené, od Komisie nemožno požadovať, aby vo fáze predbežného vyšetrovania okrem domnienok týkajúcich sa porušenia, ktoré chce overiť, uviedla nepriame dôkazy, teda údaje, ktoré ju viedli k záveru o možnom porušení článku 101 ZFEÚ. Takáto povinnosť by totiž spochybnila rovnováhu, ktorú stanovuje judikatúra medzi zachovaním účinnosti vyšetrovania a zachovaním práva na obhajobu dotknutého podniku.

- 38 Nemožno však z toho vyvodiť, že Komisia nemôže disponovať dôkazmi, ktoré ju viedli k záveru o možnom porušení článku 101 ZFEÚ pred prijatím rozhodnutia podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
- 39 Treba totiž pripomenúť, že požiadavka ochrany proti svojvoľným alebo neprimeraným zásahom verejnej moci do oblasti súkromnej činnosti, či už právnickej alebo fyzickej osoby, predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie (rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012, Slovak Telekom/Komisia, T-458/09 a T-171/10, bod 81).
- 40 Na účely zachovania tejto všeobecnej zásady sa však rozhodnutie o žiadosti o informácie musí zameriavať na zhromaždenie dokumentácie nevyhnutnej na overenie skutkového a právneho stavu a jeho dosahu, o ktorých Komisia už má informácie, ktoré predstavujú dostatočne závažné nepriame dôkazy, na základe ktorých možno mať podozrenie, že boli porušené pravidlá hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora z 22. októbra 2002, Roquette Frères, C-94/00, Zb. s. I-9011, body 54 a 55).
- 41 V prejednávanej veci žalobkyňa výslovne požiadala Všeobecný súd, aby Komisii nariadil predložiť nepriame dôkazy, ktorými disponuje, aby sa Všeobecný súd mohol uistiť o neexistencii svojvoľnej povahy napadnutého rozhodnutia. Na odôvodnenie tejto žiadosti žalobkyňa spochybnila skutočnosť, že Komisia takýmito dôkazmi disponovala pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Predpokladá, že Komisia namiesto overovania existencie a rozsahu skutkového a právneho stavu, o ktorom už má informácie, v skutočnosti skôr zisťuje skutočnosti, ktoré by mohli odhaliť porušenie. Žalobkyňa na podporu svojej argumentácie vychádza z osobitne širokého rozsahu napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo voči nej prijaté, ako aj z okolnosti, že Komisia nevykonala v priestoroch jej podniku žiadnu inšpekciu podľa článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, a ani jej nezaslala žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 2 tohto nariadenia.
- 42 Keďže žalobkyňa podala v tomto zmysle návrh na Všeobecný súd a uviedla určité skutočnosti spôsobilé spochybniť, že by nepriame dôkazy, ktorými Komisia disponovala na účely prijatia rozhodnutia podľa článku 18 ods. 3 nariadenia 1/2003, mali dostatočne závažnú povahu, Všeobecný súd sa domnieva, že mu prináleží preskúmať tieto nepriame dôkazy a preveriť ich dostatočne závažnú povahu.
- 43 Pokiaľ ide o posúdenie dostatočne závažnej povahy nepriamych dôkazov, toto posúdenie sa musí vykonať s ohľadom na to, že napadnuté rozhodnutie je súčasťou fázy predbežného vyšetrovania, ktorá má Komisii umožniť zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce alebo vyvracajúce existenciu porušenia pravidiel hospodárskej súťaže a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania. Na tento účel môže Komisia zaslať žiadosti o informácie podľa článku 18 nariadenia č. 1/2003 alebo vykonať inšpekcie podľa článku 20 tohto nariadenia. Preto nemožno v tomto štádiu konania pred prijatím rozhodnutia o žiadosti o informácie od Komisie vyžadovať, aby disponovala dôkazmi preukazujúcimi existenciu porušenia. Je teda postačujúce, že uvedené nepriame dôkazy sú spôsobilé vyvolať dôvodné podozrenie, že došlo k údajnému porušeniu, na základe ktorého môže Komisia požiadať o poskytnutie dodatočných informácií prostredníctvom rozhodnutia prijatého podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
- 44 Komisia vo svojej odpovedi na uznesenie zo 14. mája 2013 oznámila Všeobecnému súdu nepriame dôkazy, ktorými disponovala a ktoré podľa jej názoru odôvodňovali prijatie napadnutého rozhodnutia.
- 45 Po oboznámení sa so súhrnným prehľadom dôkazov predloženým Komisiou, ako aj s výňatkami z nepriamych dôkazov sa Všeobecný súd domnieva, že Komisia oprávnene prijala voči žalobkyňi rozhodnutie o žiadosti o informácie, a to na základe všetkých údajných porušení, ktorých sa napadnuté rozhodnutie týka. Tieto sú spresnené v odôvodnení 2 napadnutého rozhodnutia a týkajú sa „obmedzení obchodných tokov v Európskom hospodárskom priestore (EHS), vrátane obmedzení dovozu v EHS s pôvodom v krajinách mimo EHS, rozdelení trhov, koordinácií cien a s tým súvisiacich protisúťažných postupov na trhu s cementom a výrobkami súvisiacimi s cementom“.

- 46 Pokiaľ ide v prvom rade o obmedzenia obchodných tokov v Európskom hospodárskom priestore (EHS), vrátane obmedzení dovozu v EHS s pôvodom v krajinách mimo EHS, Všeobecný súd sa domnieva, že odkaz uvedený v súhrnnom prehľade a výňatky z dokumentu [dôverné] mohli Komisiu legitímne viesť k tomu, aby sa pokúsila získať informácie týkajúce sa správania žalobkyne. To isté platí pre poznámky uvedené v súhrnnom prehľade a výňatky z dokumentu [dôverné].
- 47 Navyše to vyplýva zo súhrnného prehľadu a výňatkov z dokumentu [dôverné]. Treba konštatovať, že takýto dokument mohol Komisiu dôvodne priviesť k podozreniu o účasti [dôverné] žalobkyne na obmedzovaní obchodných tokov.
- 48 Pokiaľ ide v druhom rade o údajné porušenie spôsobené rozdelením trhov, rôzne druhy skutočností, ktoré predložila Komisia, predstavujú dostatočne závažné nepriame dôkazy, ktoré jej v tejto súvislosti umožňujú zaslať žalobkyni žiadosť o informácie. Po prvé predpoklad, z ktorého vychádza Komisia, že existuje princíp, podľa ktorého boli trhy rozdelené [dôverné].
- 49 Po druhé treba uviesť, že [dôverné]. To platí rovnako aj pre dokument [dôverné]. A to aj v prípade dokumentu [dôverné].
- 50 Po tretie Komisia v zásade odkazuje na [dôverné].
- 51 Napokon po štvrté v súvislostiach, za ktorých Komisia disponovala [dôverné].
- 52 Nakoniec, pokiaľ ide o koordináciu cien a s tým súvisiacich protisúťažných postupov uvedených v odôvodnení 2 napadnutého rozhodnutia [dôverné]. Po prvé [dôverné].
- 53 Po druhé dokument [dôverné].
- 54 Po tretie Komisia mohla z odkazu uvedeného v súhrnnom prehľade a výňatkov z dokumentu legitímne dospieť k tomu, že [dôverné].
- 55 Napokon po štvrté zo súhrnného prehľadu a z výňatkov z dokumentu možno tiež dôvodne vyodiť [dôverné].
- 56 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že Komisia disponovala dostatočne závažnými nepriamymi dôkazmi, ktoré ju oprávňovali k tomu, aby sa pokúsila od žalobkyne získať dodatočné informácie vo vzťahu ku všetkým údajným porušeniam uvedeným v odôvodnení 2 napadnutého rozhodnutia.
- 57 Tento záver nie je vyvrátený argumentáciou nachádzajúcou sa v pripomienkach k odpovedi Komisie na vykonávanie dôkazov.
- 58 Táto argumentácia sa v podstate zakladá na odlišnostiach vo výklade pojmu nepriame dôkazy, ktorý Komisia uplatňuje. Ako sa napríklad uvádza [dôverné].
- 59 Treba konštatovať, že takáto argumentácia nezohľadňuje osobitný rámec, do ktorého napadnuté rozhodnutie patrí v dôsledku toho, že v skutočnosti podporuje tvrdenie, že dôkazy, ktorými Komisia disponuje, nie sú spôsobilé preukázať účasť žalobkyne na údajných porušeniach uvedených v napadnutom rozhodnutí. Z dôvodov uvedených v bode 43 vyššie však nemožno Komisii takéto preukazovanie nariadiť bez toho, aby boli právomoci, ktoré sú jej priznané v článku 18 a 20 nariadenia č. 1/2003, zbavené všetkých svojich účinkov. Okolnosť, že použité dôkazy sa môžu vykladať odlišne preto nebráni tomu, aby predstavovali dostatočne závažné nepriame dôkazy v zmysle judikatúry citovanej v bode 40 vyššie, pokiaľ sa výklad uprednostnený Komisiou ukáže ako prijateľný.
- 60 Navyše sa tiež zdôrazňuje okolnosť [dôverné].

61 Vzhľadom na uvedené treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti jediného žalobného dôvodu založenej na neexistencii nevyhnutnosti požadovaných informácií

62 Žalobkyňa v zásade spochybňuje nevyhnutnosť požadovaných informácií v súvislosti s napadnutým rozhodnutím v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003. Jej argumentácia sa delí na dve výhrady. V rámci prvej výhrady žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje veľa príkladov informácií, ktoré nezodpovedajú tejto požiadavke nevyhnutnosti, pretože nesúvisia s údajnými porušeniami, ktoré sa vytýkajú v napadnutom rozhodnutí. V rámci druhej výhrady žalobkyňa spochybňuje nevyhnutnosť požadovaných informácií, ktorými Komisia už disponuje alebo ktoré sú verejne dostupné. V pripomienkach k odpovedi Komisie na vykonávanie dôkazov zo strany Všeobecného súdu je napokon uvedená tretia výhrada, ktorá sa týka nevyhnutnosti žiadosti o požadované informácie, pričom sa zakladá na tom, že medzi nepriamymi dôkazmi, ktoré má Komisia k dispozícii, a dotazníkom, ktorý jej bol zaslaný, neexistuje žiadna súvislosť.

63 Komisia navrhuje túto časť žalobného dôvodu zamietnuť.

64 Pokiaľ ide o výhradu, ktorá bola vznesená voči pripomienkam k odpovedi Komisie, Všeobecný súd sa domnieva, že táto výhrada musí byť v celom rozsahu zamietnutá. Treba totiž konštatovať, že aj keby bola takáto výhrada prípustná podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, pretože sa zakladá na skutkových okolnostiach, ku ktorým nemala žalobkyňa pri podaní žaloby prístup, nezodpovedá požiadavkám článku 44 ods. 1 písm. c) tohto rokovacieho poriadku, lebo sa obmedzuje na všeobecnú kritiku a nevysvetľuje konkrétne dôvody, pre ktoré neexistuje žiadna súvislosť medzi dotazníkom a nepriamymi dôkazmi, ktorými Komisia disponuje. Preto treba uviesť, že táto výhrada nie je dostatočne jasná a presná, aby mohla žalovaná na jej základe pripraviť svoju obhajobu a Všeobecný súd rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií, a preto musí byť vyhlásená za neprípustnú (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Mo och Domsjö/Komisia, T-352/94, Zb. s. II-1989, bod 333 a 334). Napokon, aj keby sa táto výhrada opierala o argumentáciu spochybňujúcu dôkaznú hodnotu nepriamych dôkazov predložených Komisiou, musela by byť zamietnutá z dôvodov uvedených v bodoch 43 až 59 vyššie.

O spochybnení nevyhnutnosti niektorých požadovaných informácií vzhľadom na domnienky, ktoré Komisia zamýšľa overiť

65 Ako už bolo zdôraznené v bode 36 vyššie, Komisia môže požadovať iba také informácie, ktoré jej umožnia overiť údajné porušenia, ktoré odôvodňujú vedenie vyšetrovania a sú uvedené v žiadosti o informácie (pozri v tomto zmysle rozsudky SEP/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 25, a Société Générale/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 40).

66 Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu a kontrolnú právomoc Komisie práve tejto inštitúcii prináleží, aby posúdila nevyhnutnosť informácií, ktoré požaduje od dotknutých podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 1982, AM & S Europe/Komisia, 155/79, Zb. s. 1575, bod 17, a z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia, 374/87, Zb. s. 3283, bod 15). Pokiaľ ide o preskúmanie tohto posúdenia Komisie, ktoré vykonáva Všeobecný súd, treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa má pojem „nevyhnutné informácie“ vykladať v súlade s účelmi, na ktoré boli Komisii dotknuté vyšetrovacie právomoci zverené. Podmienka existencie súvislosti medzi žiadosťou o informácie a údajným porušením je splnená, ak sa možno v tomto štádiu konania legitímne domnievať, že uvedená žiadosť súvisí s údajným protiprávnym konaním v tom zmysle, že Komisia môže dôvodne predpokladať, že jej tento dokument pomôže pri zistení údajného porušenia (rozsudky SEP/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 29, a Slovak Telekom/Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 42).

- 67 Všeobecný súd zdôrazňuje, že jedinými otázkami, v súvislosti s ktorými žalobkyňa spochybnila nevyhnutnosť tohto dôvodu, sú otázky č. 5 bod AG a č. 5 bod AH, na základe ktorých mala žalobkyňa poskytnúť na každé výrobné miesto každej z jej dcérskych spoločností jednak hodnoty emisií oxidu uhličitého (CO₂) v tonách, ktoré možno pripísať predmetnému výrobnému miestu, a jednak priemernú cenu za emisné kvóty na CO₂ skutočne použité na predmetné výrobné miesto.
- 68 Všeobecný súd uvádza, že žalobkyňa nespochybnila tvrdenie Komisie uvedené v jej odpovedi k žalobe, podľa ktorého emisie CO₂ predstavujú jednu z najvyšších nákladových položiek na výrobu cementu, pričom náklady na výrobu cementu samé osebe predstavujú jednu z najvyšších položiek ceny účtovanej zákazníkom a spotrebiteľom.
- 69 Okrem toho treba pripomenúť, že jedným z údajných porušení, ktoré Komisia vyšetruje, je prípadná cenová koordinácia medzi konkurenčnými podnikmi. Treba však konštatovať, že informácie, ktoré sa týkajú jednej z hlavných zložiek dotknutých výrobkov, možno legitímne považovať za skutočnosť, ktorá môže súvisieť s takým údajným porušením.
- 70 Túto výhradu treba preto zamietnuť.

O námietke nevyhnutnosti určitých požadovaných informácií z dôvodu, že Komisia ich už má k dispozícii alebo sa stali verejne dostupnými

- 71 Žalobkyňa v zásade tvrdí, že poskytnutie informácií, ktoré má Komisia už k dispozícii alebo sa stali verejne dostupnými, nemožno považovať za nevyhnutné v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003.
- 72 Je zaiste pravda, že Všeobecný súd vo svojom rozsudku z 30. septembra 2003, *Atlantic Container Line a i./Komisia* (T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, bod 425) zdôraznil, že žiadosti o informácie smerujúce k získaniu informácií o dokumente, ktorý Komisia už má k dispozícii, nemožno považovať za odôvodnené potrebami vyšetrovania.
- 73 Treba však konštatovať, že žalobkyni neboli predtým zaslané žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Dotazník, ktorý tvorí prílohu I napadnutého rozhodnutia, preto nemožno za žiadnych okolností považovať za skutočnosť, ktorá ukladá žalobkyni povinnosť predložiť informácie, ktoré už má Komisia k dispozícii.
- 74 Pokiaľ ide o výhrady založené na tom, že niektoré požadované informácie sú verejne dostupné, a teda Komisii prístupné bez toho, aby musela požadovať ich predloženie, treba poznamenať, že jediný príklad, ktorý žalobkyňa uviedla, sú „poštové smerovacie čísla spojené s konkrétnou adresou“.
- 75 Treba však zdôrazniť, že takéto informácie predstavujú logický doplnok informácií, ktorými disponuje iba žalobkyňa. Preto ich prípadná verejná povaha nemôže brániť tomu, aby boli považované za nevyhnutné v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003.
- 76 Túto druhú výhradu je teda potrebné zamietnuť a v dôsledku toho aj celú druhú časť žalobného dôvodu.

O tretej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa povahy požadovaných informácií

- 77 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že článok 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 umožňuje Komisii len požadovať od hospodárskych subjektov informácie alebo údaje, ktoré majú k dispozícii, avšak neoprávňuje ju, aby podniku prikázala spracovať tieto informácie s cieľom predložiť ich vo forme, ktorá by Komisii uľahčovala jej úlohu, a teda prikázať mu zhotoviť dôkazy, ktoré Komisia zamýšľa použiť proti nemu.

- 78 Komisia navrhuje túto časť žalobného dôvodu zamietnuť.
- 79 Treba pripomenúť, že podľa odôvodnenia 23 nariadenia č. 1/2003 „Komisia by mala byť oprávnená v rámci [Únie] požadovať, aby jej boli takéto informácie poskytnuté, pretože je to potrebné na odhalenie každej dohody alebo zosúladeného postupu zakázaných článkom [101 ZFEÚ], ako aj zneužívania dominantného postavenia zakázaného článkom [102 ZFEÚ]“. Dodáva, že „pri plnení rozhodnutia Komisie nemôžu byť podniky nútené, aby pripustili, že spáchali priestupok, ale sú v každom prípade povinné odpovedať podľa skutočnosti na otázky a poskytnúť dokumenty, dokonca aj keď tieto informácie môžu byť použité proti nim alebo proti inému podniku ako dôkaz o porušení“.
- 80 Preto pod poskytnutím „informácií“ v zmysle článku 18 nariadenia č. 1/2003 treba rozumieť nielen predloženie dokumentov, ale aj povinnosť odpovedať na otázky týkajúce sa uvedených dokumentov, pričom Komisia nie je obmedzená na jedinú žiadosť o poskytnutie údajov existujúcich nezávisle od akéhokoľvek zásahu dotknutého podniku. Môže teda zaslať podniku otázky smerujúce k formalizácii žiadaných údajov (pozri v tomto zmysle a analogicky návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Darmon k rozsudku Orkem/Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, Zb. s. I-3301, bod 55).
- 81 Treba však zdôrazniť, že výkon tejto výsady je obmedzený zachovaním minimálne dvoch zásad. Po prvé, ako bolo uvedené v odôvodnení 23 nariadenia č. 1/2003, otázky zaslané podniku ho nemôžu nútiť pripustiť, že spáchal priestupok. Po druhé poskytnutie odpovedí na uvedené otázky nesmie predstavovať neprimeranú záťaž v porovnaní s potrebami vyšetrovania (rozsudky SEP/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 51; Atlantic Container Line a i./Komisia, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 418 a Slovak Telekom/Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 81).
- 82 Hoci sa v tejto veci netvrdí, že niektoré otázky zaslané žalobkyňi jej ukladali povinnosť predložiť odpovede, ktoré by ju viedli k priznaniu existencie porušenia, ktoré mala preukázať Komisia, treba uviesť, že žalobkyňa poukazuje na neprimeranú záťaž spojenú s odpoveďou na dotazník. V rozsahu, v akom sa tieto výhrady zhodujú so štvrtou časťou žalobného dôvodu, ktorá sa zakladá na porušení zásady proporcionality, budú v uvedenom rámci aj posúdené.
- 83 Tretí žalobný dôvod treba preto s touto výhradou zamietnuť.

O štvrtej časti jediného žalobného dôvodu založenej na porušení zásady proporcionality

- 84 V rámci tejto časti žalobkyňa v podstate spochybňuje neprimeranú pracovnú záťaž, ktorá jej vyplýva z napadnutého rozhodnutia, po prvé vzhľadom na rozsah podrobností požadovaných informácií a ich úroveň, ako aj nevyhnutnosť predložiť ich v osobitnej forme, po druhé lehotu na odpoveď a po tretie dopad na finančnú situáciu žalobkyne. Napokon žalobkyňa tvrdí, že kumulatívny účinok týchto rôznych okolností musí v každom prípade priviesť Všeobecný súd k záveru, že došlo k porušeniu zásady proporcionality.
- 85 Komisia navrhuje túto časť žalobného dôvodu zamietnuť.
- 86 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že žiadosti o informácie, ktoré Komisia adresuje podniku, musia byť v súlade so zásadou proporcionality a že povinnosť uložená podniku poskytnúť informácie, nesmie pre tento podnik predstavovať neprimeranú záťaž v porovnaní s potrebami vyšetrovania (rozsudky SEP/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 51; Atlantic Container Line a i./Komisia, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 418, a Slovak Telekom/Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 81).
- 87 Žalobkyňa svojou provou výhradou vytýka rozsah podrobností požadovaných informácií a ich neprimeranú úroveň, ako aj formu, v akej Komisia požaduje predložiť odpoveď. Ako príklad uvádza otázku č. 1B, na základe ktorej má predložiť informácie týkajúce sa všetkých vnútroštátnych nákupov piatich výrobkov (cement, voľný cement CEM I, ostro pálená tehla, zmesi a granulovaný, a drvený

cement s vysokopecnou troskou, ako aj granulovaný cement s vysokopecnou troskou), ktoré uskutočnili podniky, ktoré žalobkyňa kontroluje, počas desiatich rokov a stanovuje, aby boli odpovede rozčlenené na základe 37 ukazovateľov.

- 88 Skutočne dôležitosť požadovaných informácií v rámci dotazníka, predovšetkým pokiaľ ide o otázku č. 1B, ako aj vysoký stupeň jeho presnosti, nemožno platne spochybňovať. Z toho nesporne vyplýva, že odpoveď na tento dotazník spôsobila žalobkyni mimoriadne vysokú záťaž.
- 89 Nemožno však dospieť k záveru, že táto záťaž má neprimeranú povahu v porovnaní s potrebami vyšetrovania týkajúcimi sa predovšetkým s domnienkami porušenia, ktoré Komisia zamýšľa overiť, a s okolnosťami tohto konania.
- 90 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie je súčasťou konania týkajúceho sa „obmedzení obchodných tokov v Európskom hospodárskom priestore (EHS), vrátane obmedzení dovozu v EHS s pôvodom v krajinách mimo EHS, rozdelení trhov, koordinácií cien a s tým súvisiacich protisúťažných postupov na trhu s cementom a výrobkami súvisiacimi s cementom“. Treba konštatovať, že osobitne široká pôsobnosť, ako aj závažnosť údajných porušení, na základe ktorých Komisia vyšetroje, môžu tiež odôvodniť predkladanie veľkého množstva informácií.
- 91 Po druhé treba tiež pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie je súčasťou vyšetrovania týkajúceho sa postupov, ktoré obmedzujú hospodársku súťaž, ktoré okrem žalobkyne zahŕňajú sedem ďalších spoločností pôsobiacich v cementárskom priemysle. Preto sa vzhľadom na množstvo informácií, ktoré treba zozbierať, nejaví neprimerané, že Komisia nariadila, aby boli odpovede poskytnuté vo forme umožňujúcej ich porovnanie.
- 92 Túto prvú výhradu treba preto zamietnuť.
- 93 V rámci druhej výhrady žalobkyňa poukázala na neprimeranú povahu lehoty v dĺžke dvanástich týždňov na poskytnutie odpovede na prvých desať okruhov otázok a v dĺžke dvoch týždňov na jedenásty okruh otázok, vzhľadom na množstvo informácií, ktoré treba predložiť.
- 94 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkyne. Komisia pripomína, že žalobkyni bolo poskytnutých sedemdesiat týždňov na odpovedanie na prvých desať okruhov otázok namiesto pôvodných dvanástich týždňov.
- 95 Všeobecný súd na úvod zdôrazňuje, že hoci žalobkyňa v priebehu správneho konania požiada Komisiu o predĺženie lehoty na poskytnutie odpovede na prvých desať okruhov otázok, ktorá bola stanovená v dĺžke dvanásť týždňov, nepodala takúto žiadosť v súvislosti s jedenástym okruhom otázok, čo postačuje na preukázanie toho, že lehota bola v tejto súvislosti dostačujúca (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Finnboard/Komisia, T-338/94, Zb. s. II-1617, bod 54).
- 96 Na účely posúdenia prípadnej neprimeranosti záťaže vyplývajúcej z povinnosti odpovedať na prvých desať okruhov otázok v dvanásťtýždňovej lehote treba vziať do úvahy okolnosť, že žalobkyňa ako adresát rozhodnutia o žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 podstupovala nielen riziko, že jej bude uložená pokuta či penále za poskytnutie neúplných informácií alebo za informácie poskytnuté oneskorene, resp. za neposkytnutie informácií podľa článku 23 ods. 1 písm. b) a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1/2003, ale aj pokuta podľa článku 23 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia v prípade poskytnutia informácií, ktoré Komisia označí za nepresné alebo „zavádzajúce“.

- 97 Z toho vyplýva, že preskúmanie primeranosti lehoty uloženej rozhodnutím o žiadosti o informácie má mimoriadnu dôležitosť. Je totiž potrebné, aby uvedená lehota mohla adresátovi umožniť nielen fakticky poskytnúť odpoveď, ale tiež sa uistiť o úplnosti, presnosti a nezávädzajúcej povahe poskytnutých informácií.
- 98 Skutočne, ako už bolo uvedené v bode 88 vyššie, nemožno poprieť skutočnosť, že množstvo požadovaných informácií, ako aj osobitne náročná forma, v ktorej mali byť tieto informácie predložené, predstavuje obzvlášť veľkú záťaž.
- 99 Všeobecný súd sa však domnieva, že vzhľadom na prostriedky, ktorými žalobkyňa v súvislosti so svojou hospodárskou veľkosťou disponuje, bolo možné dôvodne predpokladať, že predloží uspokojivú odpoveď na požiadavky uvedené v bode 97 vyššie v stanovenej lehote, ktorá bola navyše napokon predĺžená na 17 mesiacov.
- 100 Túto druhú výhradu treba preto zamietnuť.
- 101 V rámci tretej výhrady žalobkyňa poukazuje na ujmu, ktorá jej bola spôsobená v dôsledku pracovnej záťaže spojenej s odpoveďou na dotazník, a pripomína, že požiadala o oslobodenie od povinnosti naň odpovedať. Okrem finančných nákladov mala príprava negatívny dopad na mobilizáciu a ochromenie jej administratívnych zdrojov, a to vzhľadom na obzvlášť zložitú hospodársku situáciu v cementárskom priemysle, ktorá sa obzvlášť dotýka žalobkyne.
- 102 V prvom rade, pokiaľ ide o majetkovú ujmu údajne spôsobenú žalobkyni odpovedaním na dotazník, je potrebné pripomenúť, že z dôvodov uvedených v bodoch 88 až 91 vyššie bol prijatý záver, že záťaž spojená s odpoveďou na tento dotazník nebola zjavne neprimeraná vzhľadom na okolnosti v prejednávanej veci. Prípadný rozsah finančných nákladov na uvedenú odpoveď je pritom len premietnutím tejto pracovnej záťaže. Preto aj napriek prípadnej značnej výške uvedených finančných nákladov nemôžu tieto náklady same osebe preukázať existenciu porušenia zásady proporcionality.
- 103 V druhom rade, pokiaľ ide o údajné ochromenie administratívnych zdrojov žalobkyne, stačí zdôrazniť, že táto výhrada je len obyčajným tvrdením, ku ktorému nie je priložený nijaký skutočný dôkaz. Jediná príloha venovaná tejto otázke, príloha č. A 13, sa totiž skladá z jedinej tabuľky, v ktorej žalobkyňa rozpísala náklady, ktoré údajne vynaložila v dôsledku odpovede na dotazník, a počtu hodín, ktoré tomu venovala. Táto tabuľka nemôže sama osebe preukázať dôvodnosť tvrdenia žalobkyne, pokiaľ ide o ochromenie jej administratívnych zdrojov.
- 104 Túto tretiu výhradu treba preto zamietnuť.
- 105 Napokon v rámci štvrtej výhrady žalobkyňa tvrdí, že kumulatívny účinok rozsahu podrobností požadovaných informácií a ich úrovne, povinnosti ich predloženia v záväznej forme, povahy požadovaných informácií, krátkych lehôt na odpovedanie a vynaloženia finančných nákladov musí v každom prípade priviesť Všeobecný súd k záveru, že bola porušená zásada proporcionality.
- 106 Všeobecný súd sa domnieva, že takáto argumentácia nemôže s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci uspieť.
- 107 Ako už bolo uvedené v bode 102 vyššie, vysoké finančné náklady uvádzané žalobkyňou sú totiž len premietnutím záťaže spojenej s odpoveďou na dotazník. Keďže uvedená záťaž bola posúdená jednak tak, že zjavne nemala neprimeranú povahu s ohľadom na údajné porušenie, ktoré mala Komisia v úmysle overiť, a jednak tak, že lehota, ktorá bola nakoniec žalobkyni poskytnutá, jej umožnila vyrovnať sa s touto záťažou, nevyhnutne z toho vyplýva, že tvrdenie týkajúce sa porušenia zásady proporcionality treba zamietnuť.

- 108 Vzhľadom na vyššie uvedené treba štvrtú časť žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj žalobu ako celok zamietnuť.

O trovách

- 109 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou, vrátane trov konania spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Cementos Portland Valderrivas, SA je povinná nahradiť trovy konania, vrátane trov konania spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia.**

Dittrich

Wiszniewska-Białecka

Prek

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. marca 2014.

Podpisy